

Інститут гастроентерології
Академії медичних наук України
Українська гастроентерологічна асоціація

ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ

Міжвідомчий збірник

Видається щорічно
Заснований у 1969 році

Випуск 37

ІСТОРІЮ ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЇ
АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ

ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ

Міжвідомчий збірник

Видається щорічно
Заснований у 1969 році

ВИПУСК 37

Дніпропетровськ
Журфонд
2006

УДК 616.33/34
ББК 54.132
Г 22

Відповідальний редактор Ю.О. Філіппов, чл.-кор. АМН України, заслужений діяч науки та техніки, професор.

Редакційна колегія Міжвідомчого збірника "Гастроентерологія" при Інституті гастроентерології АМН України (м. Дніпропетровськ): О.Я. Бабак, Т.Й. Бойко, Н.Г. Гравіровська, Т.Л. Звягінцева, С.М. Нейко, Л.Я. Мельниченко, Л.М. Мосійчук (заст. відп. редактора), В.Г. Передвірій, А.С. Свініцький, (відп. секретар), Ю.М. Степанов, Ю.О. Філіппов (відп. редактор), Н.В. Харченко, Б.Ф. Шевченко.

У наукових працях збірника розглянуто соціально-гігієнічні питання захворювань органів травлення, проблеми організації лікувально-діагностичного процесу, етіології, патогенезу, а також клінічні аспекти лікування, діагностики й профілактики гастроентерологічних захворювань.

Засновниками Збірника є Інститут гастроентерології АМН України (м. Дніпропетровськ) і Українська гастроентерологічна асоціація. Збірник зареєстровано Державним Комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України. Свідоцтво КВ №7633. Збірник включено до переліку видань, затверджених ВАК України.

Рецензенти: професор Звягінцева Т.Л., завідувача кафедрою гастроентерології Харківської медичної академії післядипломної освіти і професор Курят О.В., завідувач кафедри госпітальної терапії №1 та профілатології Дніпропетровської державної медичної академії.

Видано в авторській редакції.

СОЦІАЛЬНО-ГІГІЄНІЧНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ОРГАНІВ ТРАВЛЕННЯ

УДК 616.3-036.2

Основні показники гастроентерологічної захворюваності в Україні

Ю.О. Філіппов, І.Ю. Скірда, Л.М. Петрець
Інститут гастроентерології АМН України (Дніпропетровськ)

Стан здоров'я населення є надзвичайно важливим критерієм рівня соціально-економічного розвитку суспільства. Ці дані необхідні для планування охорони здоров'я та здійснення мір з покращення роботи медико-санітарних служб [1, 3].

Свогодні хвороби органів травлення поєднують третє місце в загальній структурі хронічної захворюваності населення України та друге – в структурі первинної хронічної захворюваності [2].

Мета дослідження – проаналізувати поширеність та захворюваність на хвороби органів травлення – ХОТ (весь клас), вирязкову хворобу (ВХ), хронічний гастрит і дуоденіт (ХГД), хронічний холецистит і холангіт (ХХГ), жовчнокам'яну хворобу (ЖКХ), хронічний гепатит (ХГ), цироз печінки (ЦП), хвороби панкреатічної залози (ХПЗ) шляхом вивчення офіційних показників Центру медичної статистики МОЗ України та їх динаміки в період 1997–2004 рр.

Програма дослідження: поширеність і захворюваність на хвороби органів травлення.

Методи дослідження: структурно-логічний аналіз, клініко-статистичний метод.

Вивчення рівня захворюваності та поширеності проводилося непримім – методом на підставі аналізу матеріалів офіційної статистики. Було здійснено вивчення показників в динаміці 1997–2004 рр. в Україні та в розрізі адміністративних територій на 100 тис. дорослого населення. Для виявлення характеру змін щодо визначення загальної тенденції використовувався темп приросту. Матеріал, який

ISBN 966-8125-42-8

© Інститут гастроентерології АМН України,
(м. Дніпропетровськ)

і Українська гастроентерологічна
асоціація, 2006 р.

2002

O.I. Сергієчко

Патогенетичне значення порушень процесів енергетичного синтезу у слізової оболонці товстої кишки при неспецифічному виразковому коліті 135

L.A. Странюк

Свободнорадикальное окисление и иммунологические изменения при гастродуodenальной патологии у детей подросткового возраста 140

O.M. Тамарчук, B.C. Кудрявцева, K.G. Гаркава, L.M. Мосійчук,

A.I. Руденко

Функціональна активність нейрофілів у хворих на виразкову хворобу під дією вихрового імпульсного магнітного поля 146

T.H. Толстикова, L.P. Аверинова

Особливості обмеження ліпідів у пацієнтів з ожирінням в сочепанні з захворюваннями органів пищеварення 151

Ю.А. Филиппов, Л.А. Пономаренко, Е.А. Лихолап, A.I. Руденко,

A.A. Пономаренко, L.R. Гирєєва

Состояние системи антиоксидантной защиты под влиянием вихревого импульсного магнитного поля при экспериментальных эрозивно-язвенных поражениях 157

КЛІНІКА І ДІАГНОСТИКА 163

E.Y. Архірій, B.I. Русин, Є.С. Сірчак, O.M. Москаль

Дослідження кислотоутворюючої функції шлунка у хворих на цироз печінки із гастропатією 163

B.C. Березенко

Клініко-параклінічна характеристика автоімунного гепатиту у дітей 167

H.I. Вірсток, O.C. Черкашина

Вплив глутаріну на функціональний стан печінки у хворих із хронічного серцевого недостатністю 174

H.G. Вірсток

Особливості перебігу первинного біліарного пірозу 178

T.M. Ганич, O.M. Ганич, B.YU. Ковалів, Ю.М. Добою, O.T. Ганич,

H.B. Бобинець, H.B. Маркуш, Є.С. Павлик

Скрінінг-діагностика захворювань органів травлення у практиці сімейного лікаря 183

H.G. Гравіровська

Рентгенологічна діагностика язвенної болезні желудка 190

H.G. Гракіровська

Сонографіческие особенности печени и сопредельных органов при билиарной гипертензии и холестазе 194

H.B. Губергриц, Ben Хміда Макрем Ben Меккі

Варианты дисфункции желчного пузыря у больных холестерозом 200

H.B. Губергриц, П.Г. Фоменко

Состояние резервуарной и сократительной функции жёлчного пузыря у больных хроническим холециститом, протекающим на фоне хеликобактериоза и ожирения 205

G.B. Дзяк, Ю.М. Степанов, I.Y. Будзак

Проблема загрудинного болю в практиці гастроenterолога 208

I.E. Довганюк

Обґрунтування диференційованого підходу до діагностики, прогнозу перебігу та перспектив лікування пептичної виразки шлунка 216

H.O. Домашівська, L.P. Аверинова, L.Y. Мельниченко,

O.B. Лепохіна, I.A. Кленіна, B.B. Ягмур

Оцінка ліпідного спектру крові та живці хворих після холецистектомії в залежності від віку 221

12. Olineanu R., Nitza S. Influence of hemoproteins on glutation peroxidase activity // Rev. Roum. Biochem. – 1973. – Vol 247. – P. 3100–3107.

CONDITION OF SYSTEM OF ANTIOXIDANT PROTECTION UNDER INFLUENCE OF VORTICAL IMPACT MAGNETIC FIELD IN GASTRIC ULCERATION OF EXPERIMENTAL ANIMALS

Yu. Filippov, L. Ponomarenko, E. Lykhola, A. Rudenko, A. Ponomarenko, I. Gyrevay

Institute of Gastroenterology of Academy Medical Science of Ukraine
(Dnipropetrovsk),
Disability (Dnipropetrovsk)

Ukrainian State Scientific Research Institute of Medical and Social Problems of Ukraine

Investigation of oxidant-prooxidant status of rats' blood by introduction of bile in the stomach resulted in intensification of free radical process in the blood of the animals. Application of vortical impact magnetic field promoted activation metal dependent enzymatic system of antioxidant protection and to inhibited processes of lipid peroxidation.

УДК 616.36-004:616.33-008:579.835.12

Дослідження кислотоутворюючої функції шлунка у хворих на цироз печінки із гастропатією

E. Й. Архій, В.І. Русин, Є.С. Сірчак, О.М. Москаль

Ужгородський національний університет

Залишається актуальним уявлення, що кислотно-пептичний фактор є провідним у механізмах розвитку гелікобактерзалежних захворювань [1, 3]. Відомо, що бактерія *Helicobacter pylori* (Hp) відіграє суттєву роль у складному каскаді порушень секреторної функції шлунка. Встановлено, що у 81%–94% хворих на цироз печінки (ЦП) виявляють гелікобактерну інфекцію [2, 4, 5]. Тому, практичний інтерес мають питання визначення стану кислотоутворюючої функції шлункових залоз у хворих на ЦП.

Мета роботи. Визначити стан кислотоутворюючої функції шлунка у хворих на ЦП з ознаками порталної гастропатії (ПГ). Виконувана нами наукова робота по вивченю кислотоутворюючої функції шлунка у хворих на ЦП є фрагментом Держбюджетної теми 530 “Розвантажувально-дистичне харчування та інші нетрадиційні методи у лікуванні гіпертензивних станів в клініці внутрішніх хвороб (зокрема порталної гіпертензії, енцефалопатії, нейроциркуляторної дистонії) з розробкою альтернативних схем їх профілактики і лікування” № державної реєстрації ДР – 0103 У001704.

Матеріал і методи. Під нашим спостереженням знаходилося 35 хворих на ЦП із проявами ПГ, які лікувалися в гастроентерологічному та хірургічному відділеннях Обласної клінічної лікарні м. Ужгород за 2003–2005 рр. Діагноз ЦП виставлявся на основі скарг, анамнестичних, лабораторних (біохімічний аналіз, визначення маркерів вірусів гепатитів В, С, D) та інструментальних (УЗД, ортанів, черевної порожнини, фіброезофагастродуоденоскопії (ФЕГДС), радіоізотопних та ангіографічних) методів дослідження. Нр у хворих на ЦП визначали

за допомогою імунологічного методу, визначаючи антигіла до антигенів бактерії за допомогою тест-систем фірми "Вектор-Бест" (Росія). Результат імунологічного методу оцінювали за титрами сумарних антиплікласу (IgM, IgA, IgG) до антигенів Нр. Титр менше 1:10 – результат негативний, титр 1:10 – результат сумнівний, титр 1:20 – результат слабопозитивний, титр 1:40 – результат позитивний, титр від 1:80 до 1:320 – результат сильнопозитивний.

Для дослідження кислотоутворюючої функції шлунка хворим проводили внутрішньошлункову комп'ютерну експрес pH-метрію, за допомогою методіці проф. В.Н. Чернобрового. Дослідження проводили ранком (7.00-9.00 годин), коли пацієнти перебували у стани напішесеріє. Для вірної оцінки базальної кислотності за 24 години до дослідження виключили прийом будь-яких антацидних препаратів. Кожному пацієнту pH-мікрозонд вводився через рот, початок вимірювання pH здійснювали на рівні переходу стравоходу у шлунок. По протязі шлунка (від кардії до пілоруса) вимірювання pH здійснювали через 1 см, кожний раз на протязі 15-20 сек. При комп'ютерному віображенні результатів враховували функціональний інтервал pH (ФІ pH) від 0 до 5 (у напрямку зростання ацидності шлунка):

pH 7,0-7,5 (ФІ pH0 – анацидність);

pH 3,6-6,9 (ФІ pH1 – гіпоацидність виражена);

pH 2,3-3,5 (ФІ pH2 – гіпоацидність помірна);

pH 1,6-2,2 (ФІ pH3 – нормоацидність);

pH 1,3-1,5 (ФІ pH4 – гіперацидність помірна);

pH 0,9-1,2 (ФІ pH5 – гіперацидність виражена).

Охарактеризували розподіл (у процентах) по протязі шлунка функціонального інтервалу (ФІ) pH, у який ввійшов індивідуальний функціональний максимум ацидності шлунка. На цій підставі адилність шлунка поділяли на:

мінимальну (до 25% загальної кількості вимірювань pH);

селективну (26%-50% загальної кількості вимірювань pH);

абсолютну (51%-75% загальної кількості вимірювань pH);

субтотальну (76%-99% загальної кількості вимірювань pH);

тотальну (100% вимірювань pH).

Результати та їх обговорення. Нр виявили у 26 (74%) хворих на ЦП. У двох хворих титри антиплікласу до антигенів Нр складали 1:40, тому результат оцінювали як позитивний. В інших випадках титри

антител до антигенів Нр складали 1:80 та 1:160 і результат вважали сильнопозитивним.

Серед обстежених пацієнтів переважали чоловіки – 14 (54%), віком ($41 \pm 2,15$) років, жінок було – 12 (46%), віком ($38 \pm 3,28$) років. Після проведення клініко-лабораторних обстежень, хворих на ЦП розподілено за класами важкості Child-Pugh. До класу А ввійшло 10 (38%) хворих (ЦП у стадії компенсації), до класу В – 16 (62%) хворих (ЦП у стадії субкомпенсації).

У 100% хворих виявили ознаки астеновегетативного синдрому. Диспептичний синдром проявлявся печію у 21 (81%) хворих, відрижкою кислим у 17 (65%) хворих, нудотою у 16 (62%) хворих, блівотогою у 10 (38%) хворих. Біль та важкість в правому підребер'ї та епігастральний діянні різної ступені вираженості спостерігали у 24 (92%) хворих.

При ендоскопічному обстеженні у всіх хворих на ЦП спостерігали в тій чи іншій мірі вираженості ознаки портальної гастроагії, а саме: гастроезофагальний рефлюкс виявili у 24 (92%) хворих, дуоденогастральний рефлюкс – у 15 (58%) хворих, езофагіт – у 22 (85%) хворих, гастрит – у 18 (69%) хворих, дуоденіт – у 12 (46%) хворих, виразку шлунка та дванадцятипалої кишки – у 5 (19%) хворих.

При проведенні внутрішньошлункової експрес pH-метрії у хворих на ЦП із ГП частіше виявляли нормоацидність, а саме у 16 (62%) хворих, помірний гіперацидний стан реєстрували у 6 (23%) хворих. Виражений гіперацидний стан спостерігали у 4 (15%) хворих.

При розподілі хворих із нормоацидним станом по ФІ, частине реєстрували субтотальну нормоацидність – у 44% хворих. Абсолютну нормоацидність спостерігали у 25% хворих, тотальну нормоацидність, – у 19% хворих, а селективну та мінимальну нормоацидність – у 6% хворих, відповідно. Кислотність в середньому для цієї групи хворих складала ($2,0 \pm 0,23$), ($p < 0,05$).

У хворих із помірним гіперацидним станом ФІ частіше відповідав селективному та абсолютному (33% відповідно), субтотальну та тотальну помірну гіперацидність реєстрували у 17% хворих. У жодного хворого не спостерігали мінимальну помірну гіперацидність. Кислотність діля цієї групи хворих в середньому складала ($1,3 \pm 0,21$), ($p < 0,05$).

У хворих із вираженим гіперацидним станом частіше ФІ відповідав субтотальному – у 50% хворих. Селективну та абсолютно вираженну гіперацидність реєстрували у 25% хворих відповідно. У жодного хворого не спостерігали мінімальну та тотальну виражену гіперацидність. Кислотність в середньому для цих хворих становила $(0,92 \pm 0,2)$, ($p < 0,05$). Результати наведені в таблиці.

Таблиця – Розподіл хворих на цироз печінки залежно від стану кислотоутворюючої функції шлунка

Функціональні інтервали	Нормоацидність (n=16)	Гіперацидність помірна (n=6)	Гіперацидність виражена (n=4)	
	абс.	% абс.	абс.	% абс.
Мінімальна	1	6	–	–
Селективна	1	6	2	33
Абсолютна	4	25	2	33
Субтотальна	7	44	1	17
Тотальна	3	19	1	17

Висновки. У хворих на ЦП із ГІР, асоційованою із Нр при проведенні експрес pH-метрії частіше спостерігали нормоацидний стан шлункової секреції. Це підтверджує провідну роль Нр у виникненні уражень верхніх відділів ЦПТ у хворих на ЦП та виникненні ознак ГІР на фоні вираженої печінкової недостатності, а кислото-пептичний фактор має лише другорядне значення.

- Оцінка впливу виугришоплункового pH на ареал розселення та ступінь обсмінення *Helicobacter pylori* слізової оболонки при хронічному атрофічному гастриті, ерозіях, виразках шлунка / І.І. Гриценко, М.Б. Шербініна, Ю.М. Степанов, І.Я. Бусяк // Гастроентерологія: Міжвід. зб. – Вип 30. – 2000. – С. 240-247.
- Гелікобактерна інфікованість хворих на цироз печінки / Є.С. Сірчак, Л.Л. Варга, О.М. Москать та ін. // Гацький лікарський вісник. – 2004. – Т. 11, № 2. – С. 87-89.
- Adachi K. CYP2C19 genotype status and intragastric pH during dosing with lansoprazole or rabeprazole // Aliment. Pharmacol. Ther. – 2000. – Vol. 14, № 10. – P. 1259-1266.
- Helicobacter pylori seroprevalence in cirrhotic patients with hepatitis B virus infection / A. Ponzetto, R. Petticano, N. Leone et al. // Neth. J. Med. – 2000. – № 56 (6). – P. 206-210.

- Zullo A., Hassan C., Morini S. Helicobacter pylori infection in patients with liver cirrhosis: facts and fictions // Dig. Liver Dis. – 2003. – № 35 (3). – P. 197-205.

RESEARCH OF ACIDOPRODUCTION OF STOMACH IN PATIENTS WITH LIVER CIRRHOSIS AND GASTROPATHY

E.J. Archij, V.I. Rusin, E.S. Sirchak, O.M. Moskal
Uzhgorod national universiti

35 patients with liver cirrhosis were investigated. At 26 patients with liver cirrhosis have revealed Helicobacter pylori infection. In group of inspection have switched only Hp-positive patients. Acidoprotective function of stomach was determined by intragastral pH-metry. It was established, that the patients with liver cirrhosis more often comes to light normoaciditas condition.

УДК 616.36-002.1-053.2

Клініко-параклінічна характеристика автоімунного гепатиту у дітей

B.C. Березенко
Інститут педіатрії, акушерства та гінекології АМН України (Київ)

Автоімунний гепатит (АГ) – хронічне захворювання печінки, включене в сучасну класифікацію хронічних гепатитів, за патогенетичним принципом. За даними світової статистики, серед дорослих з хронічними дифузними захворюваннями печінки частота АГ складає 5,0%-20,0% залежно від регіону проживання [3]. В структурі хронічних захворювань печінки у дітей АГ складає 2,0% [6]. Актуальність проблеми АГ визначається прогресуючим перебігом захворювання та швидким формуванням цирозу печінки. Доведена генетична схожість до розвитку АГ, про що свідчить висока частота у цих хворих гаплотипів HLA D8, DR3, DR4 основного комплексу гітосумісності. Саме генетичний дефект імунонорегуляції і лежить в основі патогенезу даного захворювання. Це стосується насамперед клітинних імунних реакцій [2, 4]. Для реалізації автоімального процесу необхідні тригери, серед яких розглядають віrusи, ліки, фактори навколошнього середовища. Однак у значній частині хворих визначаючими є появі **перsistенція** заборонених клітин автoreактивних клітин без